

Παιδοφιλία – Παιδεραστία

Νομικό Πλαίσιο -Προτάσεις

Ο όρος **παιδοφιλία** καθιερώθηκε για πρώτη φορά επιστημονικά το 1886 από τον Βιεννέζο ψυχίατρο Richard von Krufft-Ebing στην οποία απέδωσε τα ακόλουθα χαρακτηριστικά: α) εκδήλωση ομοφυλοφιλικού ενδιαφέροντος προς τα παιδιά προεφηβικής ή κατά την έναρξη της εφηβικής ηλικίας, β) η εκδήλωση του ομοφυλοφιλικού ενδιαφέροντος απευθύνεται αποκλειστικά ή κυρίως προς τα παιδιά, γ) το ομοφυλοφιλικό ενδιαφέρον διατηρείται σταθερό με την παρέλευση του χρόνου.

Ο Krufft-Ebing κατηγοριοποίησε τις σεξουαλικές πράξεις με παιδιά σε τρεις τύπους: α) την παιδοφιλική, β) την υποκατάστατη της παιδοφιλίας, όταν το παιδί συνιστά υποκατάστατο αντικείμενο πόθου σε εκείνες τις περιπτώσεις που δεν είναι διαθέσιμος κάποιος ενήλικος για να ικανοποιήσει τις σεξουαλικές προτιμήσεις του ατόμου και γ) στην σαδιστική σεξουαλική συμπεριφορά.

Άλλοι ερευνητές αναφέρθηκαν σε διαφορετικές **μορφές εκδήλωσης** της παιδοφιλίας με βάση τις ψυχικές και κοινωνικές διαφορές που χαρακτηρίζουν τους τύπους της παιδοφιλίας και συγκεκριμένα α) στον προτιμησιακό, τον δομικό και το μεικτό τύπο παιδοφιλικής συμπεριφοράς, β) τον καταστασιακό, τον ευκαιριακό, τον οπισθοδρομικό και τον αιμομικτικό τύπο παιδοφιλικής συμπεριφοράς, και γ) τον αμετάλλακτο σαδιστικό τύπο παιδοφιλικής συμπεριφοράς. Σε κάθε περίπτωση η χρήση του όρου παιδοφιλία για όλους ανεξαιρέτως τους δράστες φαίνεται από την ιατρική της προσέγγιση, προβληματική δεδομένης της κατά πλειοψηφία διάπραξης των σεξουαλικών εγκλημάτων σε βάρος των ανηλίκων από καταστασιακούς δράστες παρά από άτομα τα οποία προτιμούν σεξουαλικά προεφήβους.

Ορισμένοι ερευνητές, όπως ο Howard E. Barburee, έχουν υποστηρίξει πως οι ίδιες οι πράξεις αποτελούν το κριτήριο για την διάγνωση της παιδοφιλίας και παράλληλα το μέσο για την ταξινόμηση των μορφών εκδήλωσής της. Άλλοι υποστηρίζουν ότι η σεξουαλική έλξη προς τα παιδιά, αποτελεί ταυτόχρονα, μία διαταραχή και έναν σεξουαλικό προσανατολισμό.

Παραπλήσιοι ή συναφείς με την παιδοφιλία όροι είναι α) η παραφιλία, η οποία αναφέρεται σε παράξενες και μη φυσιολογικές πρακτικές που συνιστούν σεξουαλικές εκδηλώσεις προς αντικείμενα (λ.χ. σε εσώρουχα, ενδήματα κ.ά.), σε πράξεις ταπείνωσης και εξευτελισμού με την πρόκληση ή αποδοχή πόνου (λ.χ. δουλοπρέπεια, σαδομαζοχισμός) ή αντίστοιχες σεξουαλικές κακοποιητικές εκδηλώσεις προς τα παιδιά.

Οι πιο γνωστές μορφές **παραφιλίας** είναι η επιδίωξη στενής σωματικής επαφής ή του αγγίγματος με πρόσωπο που δεν συναινεί σε δημόσιους χώρους, ανελκυστήρες κ.ά., η ηδονοβλεψία προς ιδίαν σεξουαλική ευχαρίστηση, η έκθεση με την επίδειξη γενετικών οργάνων και ο σαδομαζοχισμός με την πρόκληση πόνου σε άλλον προς ιδίαν ευχαρίστηση ή σεξουαλική ικανοποίηση,

β) η εφηβοφιλία, η οποία αποτελεί μορφή εκδήλωσης σεξουαλικής έλξης αποκλειστικά προς εφήβους,

γ) η **παιδεραστία**, η οποία αναφέρεται γενικά στην ανδρική ομοφυλοφιλία και ειδικά στην ομοφυλοφιλική ανδρική παιδοφιλία,

δ) το σύνδρομο Λολίτα (Lolita Syndrome), όρος που χρησιμοποιείται κατά βάση στην διακίνηση (κατοχή) πορνογραφικού υλικού στο οποίο απεικονίζεται το σώμα ανήλικων κοριτσιών,

ε) η νηπιοφιλία (Nepiophilia) την οποία χαρακτηρίζει η ερωτική έλξη προς τα νήπια από τον πρώτο βηματισμό τους μέχρι την ηλικία των τριών ετών.

Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας προσδιορίζει την «παιδοφιλία» ως την σεξουαλική προτίμηση παιδιών (αγοριών ή κοριτσιών) συνήθως προεφηβικής ή πρώιμη εφηβικής ηλικίας.

Επίσης ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, προσδιορίζει την εφηβεία ως την χρονική περίοδο της ηλικίας μεταξύ 10 και 19 ετών, αν και συχνότερα προσδιορίζεται αυτή στο διάστημα ζωής μεταξύ 13 και 18 ετών.

Όπως η πλειοψηφία των ψυχικών διαταραχών έτσι και η παιδοφιλία είναι άγνωστης αιτιολογίας. Μελέτες και έρευνες που διεξήχθησαν από ειδικούς σε παιδόφιλους διαπίστωσαν μακρόχρονες συναισθηματικές διαταραχές, αγχωτικές διαταραχές, σεξουαλικές δυσλειτουργίες ή κάποια άλλη διάγνωση παραφυλίας οι μορφές της οποίας παρουσιάζουν μεταξύ άλλων επαναληπτικότητα και τελετουργία ως προς την συμπεριφορά που είναι παρόμοιες με εκείνες που εμφανίζονται στις εμμονές και καταθλιπτικές διαταραχές. Κάποιοι άλλοι ερευνητές αποδίδουν αυτή στις χρωμοσωματικές ανωμαλίες, την διανοητική υστέρηση, την αλλαγή ορμονικών επιπέδων και αναλογιών και την ψυχοκαταναγκαστική αντίδραση. Το χαρακτηριστικό των **καταστασιακών** ή ευκαιριακών παιδόφιλων συνιστά η επιλογή τους να προβούν στην σεξουαλική πράξη με ανήλικο σε μία χρονική στιγμή άγχους, ενώ έχουν στο ενεργητικό τους οικογενειακά θύματα και εκδηλώνουν μία ιδιαίτερη προτίμηση σε ενήλικες ερωτικούς συντρόφους. **Αντίθετα οι παιδόφιλοι-παιδεραστές αρχίζουν συχνά την εγκληματική τους δράση από τη μικρή ηλικία και έχουν στο ενεργητικό τους έναν μεγάλο αριθμό θυμάτων, κατά βάση εξωοικογενειακής προέλευσης, σύρονται στην εγκληματική προσβολή αποκλειστικά και μόνο από την ερωτική τους επιθυμία και εμφορούνται από αξίες ή πεποιθήσεις που δυστυχώς υποστηρίζουν ένα εγκληματικό προφίλ ζωής.**

Κατά την άποψη δικών μας εγκληματολόγων, όπως αυτή του καθηγητή Ιωάννη Πανούση, την οποία συμμερίζομαι, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ παιδόφιλου και παιδεραστή, διότι ο παιδόφιλος κατατρύχεται από ερωτικές τάσεις-ορμές και φαντασιώσεις συνεύρεσης με παιδιά αλλά δεν προβαίνει σε πράξεις, λόγω ηθικών αναστολών κ.ά., ενώ ο παιδεραστής προβαίνει σε γενετήσιες πράξεις με ανήλικα. Ο παιδόφιλος είναι εν δυνάμει παιδεραστής, όπως παιδόφιλος είναι και ο κατέχων πορνογραφικό υλικό ανηλίκων

Για την αντιμετώπιση της παιδεραστίας έχουν προταθεί διάφορες τεχνικές μεταχείρισης. Η ψυχολογική παρέμβαση έχει απορριφθεί ως αναποτελεσματική αποκαταστατική στρατηγική.

Τα δε ποσοστά επιτυχίας της σύγχρονης επιδιορθωτικής μεταχείρισης των παιδεραστών είναι πολύ χαμηλά. Έχουν χρησιμοποιηθεί μέθοδοι χημικού ευνουχισμού «anti-androgenic», ιατρικές επεμβάσεις, όπως η "Dero-Provera" για την ελάττωση των επιπέδων της τεστοστερόνης καθώς και προγράμματα τα οποία παροτρύνουν μία συσχέτιση της παράνομης συμπεριφοράς με πόνο, δηλαδή την θεραπεία του πάθους με «ηλεκτροσόκ» ενόσω ο παιδεραστής φαντασιώνεται.

Επίσης σεξουαλικοί δράστες και παιδεραστές, έχουν υποστεί μεταχείριση μέσω της ψυχοχειρουργικής διαδικασίας, που είναι γνωστή ως «λοβοτομή». Πρόκειται για μέθοδο που έχει υποστεί μακρά και δριμεία κριτική ενώ η «θαλαμοτομή» αποτέλεσε μία εναλλακτική χειρουργική επέμβαση με αποτελεσματική θεραπεία αυτής της κατηγορίας δραστών.

Εν κατακλείδι οι ψυχοχειρουργικές επεμβάσεις και λόγω των ακραίων αποτελεσμάτων και της ανέκκλητης φύσης τους έχουν καταστεί ανεπιθύμητες.

Οι ανωτέρω θεραπείες και τα θεωρητικά μοντέλα για μη πιθανή θεραπεία τους, έχουν οδηγήσει σε ευρήματα, τα οποία τεκμηριώνουν

την άποψη, ότι οι παιδόφιλοι δεν εμφανίζουν κλινικά αλλά παθολογικά γνώρισματα εκτός από την κατεύθυνση της γενετήσιας προτίμησης.

Επειδή μέχρι σήμερα δεν έχουν αποδειχθεί συγκεκριμένα παθολογικά χαρακτηριστικά σε παιδεραστές, δεν μπορούν και να χρησιμοποιηθούν σε αυτούς κοινά θεραπευτικά μοντέλα.

Σε διεθνή κλίμακα μόνο δύο επιστημονικές μελέτες έχουν διαγνώσει την ύπαρξη παθολογικών, διανοητικών-ψυχικών χαρακτηριστικών σε παιδεραστές, οι οποίοι μάλιστα εμφανίζουν συχνά ένα υψηλότερο μορφωτικό επίπεδο σε σχέση με τον μέσο κοινωνικό όρο μόρφωσης.

Κανένα άλλο παθολογικό σύμπτωμα δεν μπορεί να βρεθεί σε αυτούς, εκτός από την κατεύθυνση της σεξουαλικής τους προτίμησης.

Σήμερα η **παιδοφιλία** και η παιδεραστία έχουν προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις μέσω του **Διαδικτύου**, το οποίο χρησιμοποιείται για την επικοινωνία ατόμων με σεξουαλικά ενδιαφέροντα και την διάδοση των ιδεών τους μέσω της κυκλοφορίας της παιδικής πορνογραφίας καθώς και για την επικοινωνία με άλλους παιδόφιλους-παιδεραστές για τον εντοπισμό παιδιών με σκοπό την σεξουαλική κακοποίησή τους.

Η έξαρση του φαινομένου της παιδεραστίας τόσο διεθνώς όσο και στη χώρα μας παρουσιάζει ανησυχητική έξαρση, η οποία οφείλεται στην μεγάλη κοινωνική κινητικότητα των μελών της οικογένειας, την έλλειψη εποπτείας των ανηλίκων, την εξοικείωση αυτών με το διαδίκτυο από πολύ μικρή ηλικία με επακόλουθο την έκθεσή τους σε κινδύνους που εγκυμονεί η εικονική κοινωνία του κυβερνοχώρου.

Οι εξελίξεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα την ένταξη των ανηλίκων σε περισσότερα κοινωνικά περιβάλλοντα και την ανάπτυξη σχέσης εμπιστοσύνης αγάπης, φιλίας με τρίτα (άγνωστα) πρόσωπα τα οποία αποβλέπουν σε ηδονιστικούς ή άλλους εγκληματικούς σε βάρος των ανηλίκων σκοπούς.

Ο Ποινικός μας Κώδικας στο δέκατο ένατο κεφάλαιο των εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής προβλέπει και τιμωρεί (στα άρθρ. 336 επ. ΠΚ) τα εγκλήματα σε βάρος των ανηλίκων λαμβάνοντας υπόψη (κατά περίπτωση) την ηλικία του ανηλίκου θύματος, την σχέση εξάρτησης μεταξύ δράστη και θύματος, την εκμετάλλευση της θέσης του παθόντος ανηλίκου στα πλαίσια μιας εργασιακής σχέσης ή αναζήτησης εργασίας, την κατ' επάγγελμα ή από κερδοσκοπία διευκόλυνση προσβολών της ανηλικότητας, την διακίνηση πορνογραφικού υλικού ανηλίκων υπό τις μορφές της παραγωγής, προσφοράς, πώλησης, διάθεσης, διανομής, διαβίβασης, αγοράς, προμήθειας ή κατοχής του υλικού, την προσέλκυση μέσω πληροφοριακών συστημάτων παιδιών για γενετήσιους λόγους, την εξώθηση ή παράσυρση ανηλίκου για συμμετοχή του σε πορνογραφικές παραστάσεις, την προαγωγή ή εξώθησή του στην πορνεία ή την υπόθαλψη, τον εξαναγκασμό, την διευκόλυνση ή την συμμετοχή στην πράξη της μαστροπείας καθώς και την γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής.

Η περιορισμένη ηλικιακή ανάπτυξη του ανηλίκου συνεπάγεται την μη δυνατότητα διαμόρφωσης έγκυρης βούλησης από τον τελευταίο, καθότι όπου υπάρχει ανήλικος δεν υπάρχει θετική ή αρνητική αλλά ελαττωμένη και επομένως όχι έγκυρη βούληση.

Σε κάθε περίπτωση δεν παρουσιάζει νομικό ενδιαφέρον η σεξουαλική βούληση του ανηλίκου (θετική ή αρνητική) αν αυτός δεν έχει φτάσει στην ηλικία σεξουαλικής συναίνεσης.

Η δε πράξη του βιασμού ανηλίκου με την άσκηση σωματική βίας ή απειλής επισύρει σε κάθε περίπτωση την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, ενώ η προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας ανηλίκου διώκεται (αυτεπάγγελα).

Κανονιστικά έχει αναγνωριστεί η εγκυρότητα της βούλησης μόνο των ατόμων άνω των 15 ετών. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι με την τέλεση ενός γενετήσιου εγκλήματος κατά ανηλίκου δεν προσβάλλεται η ελευθερία του να αναπτύξει στην συνέχεια την σεξουαλική ζωή που αυτός επιθυμεί. Άλλωστε γι' αυτό το έννομο αγαθό που θίγεται αναφέρεται στην ανάπτυξη της ερωτικής ζωής των ανηλίκων και υποστηρίζεται η ανηλικότητα ως αυτοτελές έννομο αγαθό.

Ο λόγος αναγνώρισης των παιδιών και της παιδικής ηλικίας ως ξεχωριστής προστατευτέας κατηγορίας ανθρώπων προκύπτει από επιστημονικά αποδεδειγμένα χαρακτηριστικά που ισχύουν ιδίως μέχρι μιας ηλικίας για όλους τους ανηλίκους, τα οποία και τους καθιστούν ακόμη πιο ευάλωτους από τα άλλα άτομα.

Τα έννομα αγαθά τα οποία προστατεύονται από τον Ποινικό Νομοθέτη στα γενετήσια εγκλήματα σε βάρος των ανηλίκων είναι στις βασικές διατάξεις του άρθρ. 336 ΠΚ «περί βιασμού», **η γενετήσια ελευθερία**, στις διατάξεις του άρθρ. 348 ΠΚ, **η ελεύθερη και αδιατάρακτη** ανάπτυξη της ερωτικής ζωής των ανηλίκων, διότι μία πρόωγη επαφή με την σεξουαλική ζωή μπορεί να προκαλέσει ψυχικό πόνο και ψυχικά τραύματα που θα έχουν συνέπειες στην μελλοντική ανάπτυξη της ερωτικής ζωής των ανηλίκων. Στις διατάξεις του άρθρ. 339 ΠΚ προστατευόμενο έννομο αγαθό συνιστά η αγνότητα της παιδικής ηλικίας.

Να επισημάνουμε ότι στο έγκλημα της αποπλάνησης ανηλίκου, η συναίνεσή του δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης. Στις διατάξεις του άρθρ. 348 Α «πορνογραφία ανηλίκων» προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η σεξουαλική αυτοδιάθεση.

Κύριος γνώμονας για να χαρακτηριστεί μία πράξη ως «γενετήσια» είναι η ένταση της προσβολής του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας του θύματος και κατά συνέπεια πράξεις με έντονο

σεξουαλικό χαρακτήρα, όπως είναι η ψαύση και οι θωπείες γεννητικών οργάνων του ανηλίκου.

Επίσης ο ποινικός νομοθέτης παρέχει σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 352 Α του ΠΚ την δυνατότητα τόσο στο ανήλικο θύμα όσο και στον ύποπτο ή κατηγορούμενο για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής να υποβάλλεται σε διαγνωστική εξέταση της ψυχογενετήσιας κατάστασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την παρακολούθηση προγράμματος από τον καταδικασθέντα ψυχογενετήσιας θεραπείας η οποία εκτελείται κατά τον χρόνο έκτισης της ποινής. Στα συγκεκριμένα προγράμματα μπορούν να συμμετέχουν διωκόμενοι και υπόδοκοι.

Η συγκεκριμένη διάταξη κάνει λόγο για ψυχογενετήσια θεραπεία δράστη και θύματος όπερ δηλώνει δυνατότητα συναινετικής θεραπείας.

Προφανώς η συναινετική θεραπεία ενδέχεται να θεραπεύσει έναν περιστασιακό παιδεραστή όχι όμως τον δράστη που αναπτύσσει σταθερά και αποκλειστικά παιδεραστική συμπεριφορά.

Θα αποτελούσε σημαντική παράλειψη η μη αναφορά μου στο άρθρο 226 Α του Κ.Π.Δ. όπου προβλέπεται ο διορισμός ως πραγματογνώμονα ενός παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Με την ψήφιση του Ν. 4267/2014 (καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφία) που ενσωμάτωσε την οδηγία 2011/93/ΕΕ προβλέπεται ότι η εξέταση του ανηλίκου πρέπει να διενεργείται σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτό με περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων αφού οι χώροι του Τμήματος Ανηλίκων της ΓΑΔΑ δεν είναι φιλικοί και κατάλληλοι για ένα ανήλικο.

Με το άρθρ. 79 παρ. 1 του Ν. 4478/2017 προβλέφθηκε για πρώτη φορά η σύσταση Αυτοτελών Γραφείων Προστασίας Ανηλίκων Θυμάτων

στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και Ηράκλειο με τον τίτλο «Το Σπίτι του Παιδιού».

Τέλος ο ποινικός νομοθέτης πέραν της προστασίας των εννόμων αγαθών της γενετήσιας ελευθερίας και της παιδικότητας και προς διασφάλιση της μυστικότητας της ιδιωτικής ζωής του ανηλίκου ποινικοποίησε στο άρθρ. 358 Β' του ΠΚ την με οποιοδήποτε τρόπο δημοσιοποίηση στοιχείων ή περιστατικών που τείνουν στην αποκάλυψη της ταυτότητας του ανηλίκου θύματος, το οποίο θα πρέπει να προστατεύεται παντιοτρόπως προς αποφυγή κοινωνικού στιγματισμού και διασυρμού και διαφύλαξης της ψυχικής του υγείας.

Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αποφεύγεται η δευτερογενής θυματοποίηση του ανηλίκου. Η εκτίμηση της αντιληπτικής ικανότητας και ψυχικής κατάστασης των ανηλίκων θυμάτων καθώς και η προετοιμασία τους για την κατάθεσή τους θα πρέπει να γίνεται από ειδικούς σε συνεργασία με τον προανακριτικό υπάλληλο ή και τον Τακτικό Ανακριτή (Σχετική η Υπουργική Απόφαση 7320/10-6-2019 του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων). Επίσης θα πρέπει να διερευνάται το οικογενειακό περιβάλλον του ανηλίκου θύματος όπως και οι συνθήκες διαβίωσής του.

Προτάσεις για την πρόληψη και αντιμετώπιση γενετήσιων εγκλημάτων σε βάρος ανηλίκων:

- 1) Σε κάθε Α.Τ. θα πρέπει να λειτουργεί ειδικό γραφείο για την καταγγελία εγκλημάτων σε βάρος ανηλίκων, προκειμένου να διεκπεραιώνεται σε σύντομο χρόνο η προανακριτική έρευνα υπό την εποπτεία Εισαγγελέως ανηλίκων με τη συνδρομή ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών.
- 2) Σε καθημερινή βάση να λειτουργεί Εισαγγελία ανηλίκων και να αυξηθεί ο αριθμός των Εισαγγελέων Ανηλίκων. Στις Εισαγγελίες

Ανηλίκων να υπάρχουν σε μόνιμη βάση παιδοψυχολόγοι και κοινωνικοί λειτουργοί.

- 3) Να αυξηθούν οι δομές για την φιλοξενία των ανηλίκων θυμάτων
- 4) Να ληφθεί μέριμνα για τα ανήλικα θύματα στο διάστημα που μεσολαβεί από την καταγγελία για σεξουαλική κακοποίηση του ανηλίκου και από την κατάθεσή του μέχρι την αξιολόγηση από τον εισαγγελέα του προανακριτικού υλικού για την άσκηση ή όχι ποινικής δίωξης, καθόσον δεν πρέπει να παραμένει το θύμα στο ίδιο περιβάλλον με τον κακοποιητή-δράστη όταν πρόκειται για γονέα ή άλλο συγγενικό πρόσωπο που ασκεί την επιμέλειά του
- 5) Δωρεάν παροχή ψυχολογικής στήριξης του ανηλίκου θύματος και του ασκούντος την επιμέλεια αυτού αλλά και των συγγενών του θύτη (όπως τέκνα και σύζυγος).
- 6) Σεξουαλική αγωγή από τα Δημοτικά Σχολεία αλλά και τακτική ενημέρωση γονέων και ανηλίκων αναφορικά με τις παγίδες του διαδικτύου και τους τρόπους προσέγγισης αυτών από επιτήδειους που ενέχουν κινδύνους παραπλάνησης, κακοποίησης.
- 7) Υφ' όρο απόλυση των καταδικασθέντων για γενετήσια εγκλήματα σε βάρος ανηλίκων. Στο σημείο αυτό αναφέρομαι στους περιστασιακούς παιδεραστές για τους οποίους θα πρέπει να διαλαμβάνεται ειδική μέριμνα από ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς οι οποίοι θα αποφαινόνται με έκθεση-γνωμοδότησή τους για το αν υπήρξε μεταστροφή ή ειλικρινής μεταμέλεια τους καθώς και δυνατότητα ή όχι επανένταξης αυτών στην κοινωνία. Διάρκες Διεπιστημονικό Συμβούλιο που θα λειτουργεί εντός των φυλακών όπου εκτίουν την ποινή τους δράστες γενετήσιων πράξεων.
- 8) Στα πλαίσια μιας εγκληματοπροληπτικής πολιτικής κρίνεται απαραίτητη η ενημέρωση των πολιτών μέσω ειδικής εφαρμογής

του διαδικτύου για την κατά περιοχή διαμονή παιδεραστών και παιδόφιλων (από το αρχείο σεσημασμένων και καταδικασθέντων).

Η σεξουαλική κακοποίηση και οικονομική εκμετάλλευση ανηλίκων καθώς και η εμπορία παιδιών έχει προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις. Την ώρα που ένα παιδί βιάζεται, κακοποιείται ή εξαφανίζεται μυστηριωδώς, ο πλανήτης «γη» διαγράφει αρνητική τροχιά ως προς το μέλλον της ανθρωπότητας.

Βούλα Δημητριάδου
Δικηγόρος Παρ' Αρείω
Αναπλ. Μέλος Δ.Σ. της
Ένωσης Ποινικολόγων και
Μαχόμενων Δικηγόρων

